

Hvis Tilstanden vedbliver at være den samme, kan jeg naturligvis ikke indestaa for, at Midlerne helt vil strække til. Paa den anden Side har man endnu 15 Mill. Kr. Statsbeviser for det Tilfælde, at der skulde komme en Trængselstid for Statskassen. Man maa jo ræsonnere saaledes, at selv om det koster Staten, Kommunerne og Befolkningen mange Penge, maa det om vort Fædreland siges, at det lykkeligt er undsluppet en stor Fare, hvis hele det Offer, der kræves, kun er Penge.

Hermed skal jeg anbefale til det høje Tings Velvillie Forslag til Lov om Tillægsbevilling til indeværende Aars Finanslov.

Jeg har endnu at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov af 2. August 1914 om midlertidig Ændring i den gældende Regel for Indløseligheden af Nationalbankens Sedler*. Denne Lov, som midlertidig fritager Nationalbanken fra at indløse sine Sedler med Guld, blev i Slutningen af September 1914 forlænget indtil 15. Januar 1915. Tidsfristen udløber altsaa om et Par Dage. Jeg antager imidlertid, at ærede Medlemmer vil være enige med mig i, at det ikke er muligt i Øjeblikket at undlade vedblivende at give Nationalbanken denne Tilladelse — mere end en Tilladelse er det jo ikke — til midlertidig at undlade at indløse sine Sedler med Guld. Vel ligger Nationalbanken for Tiden med en Guldbeholdning, der er større end nogen Sinde tidligere, og som man aldrig vilde have troet, den vilde komme op paa, navnlig da under Krigstilstand, nemlig omtrent 100 Mill. Kr., men det er baade Nationalbankens og Landets Reserve, som ingen i Øjeblikket kan ønske at faa formindsket. Derfor fremsætter jeg Forslag om vedkommende Lovs Forlængelse til 15. Oktober 1915. Jeg havde naturligvis kunnet nøjes med at foreslaa den forlænget i 3 Maaneder, men det forekom mig ikke heldigt maaske en Gang til at skulle ulejlige Rigsdagen med dette Lovforslag, idet det er meget tvivlsomt, om den nuværende Tilstand ikke vil vare saa længe, og paa den anden Side var det vel ikke rigtigt at sætte Tidsfristen saaledes, at den kunde udløbe paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen mulig ikke var inde. Jeg har derfor foreløbig tilladt mig

at foreslaa Forlængelse indtil 15. Oktober 1915. Dette Lovforslag, for hvilket jeg maa anmode om hurtig Fremme, skal jeg ligeledes meget anbefale til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af samtlige de i Dag fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg skal allerede nu gøre opmærksom paa, at Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 179 af 20. August 1914 om Adgang til Betalingshenstand og Forslag til Lov om Forlængelse af Lov af 2. August 1914 om midlertidig Ændring i den gældende Regel for Indløseligheden af Nationalbankens Sedler eventuelt vil komme til Behandling ved senere Møder i Dag.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2719).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

S. Sørensen: Dette Lovforslag er en Følge af Lov af 26. Marts 1876 § 8, som omhandler Embeds- og Bestillingsmænds Kontorholdsvederlag. Lovforslaget omfatter i Aar 28 Embeder. Det kan siges at være Middelhøst. Jeg erindrer saaledes, at vi har nøjedes med 16, men ogsaa, at vi har været oppe paa 56 Embeder — Antallet beror selvfølgelig paa, hvor mange der er ansat i det paagældende Femaar. I det foreliggende Lovforslag er der nogen Stigning for alle Embeders Vedkommende, men for enkelte Embeder er den ganske ubetydelig, for andre er den større, fordi der er blevet mere Arbejde paa vedkommende Embedsmands Kontor. Lovforslaget skulde medføre en Stigning paa 13,495 Kr., hvilket vil sige gennemsnitlig 482 Kr. for hvert Embede. Det kan ikke siges at være noget stort Beløb, saa meget mere som Tiden fører med sig, at Arbejdet betales noget bedre paa Kontorerne,